

Η ΑΛΛΟΠΡΟΣΑΛΛΟΣΥΝΗ ΤΗΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΤΩΝ ΗΠΑ

A. O. Ευρυτιάδη

Ημουν από εκείνους που πίστεψαν πως ορθά η κυβέρνηση μας ανταποκρίθηκε θετικά στην Αγγλοαμερικανική πρωτοβουλία/πρόσκληση να συμμετάσχει σε μυστικές συνομιλίες στο Λονδίνο, προς εξεύρεση κοινής βάσης για λύση του Κυπριακού μας προβλήματος.

Οι συνομιλίες κατέληξαν σε αδιέξοδο γιατί και εκεί επιβεβαιώθηκε για μια ακόμη φορά πως η Τουρκία δεν μετακινήθηκε από τις απαράδεκτες θέσεις της, παρά τις προφορικές διαβεβαιώσεις που έδωσε η πρωθυπουργός της προς τον πρόεδρο Κλίντον κατά την πρόσφατη συνάντησή τους στην Ουάσινγκτων.

Η κυβέρνηση μας το είχε κάνει ξεκάθαρο πως τότε μόνο θα παρακαθόταν σε συνομιλίες κορυφής με την τουρκοκυπριακή πλευρά αν βρισκόταν πρώτα κοινό έδαφος και βάση σε μια τέτοια συνάντηση, γιατί τότε θα υπήρχε κάποια ελπίδα για να σημειωθεί πρόοδος προς τον ποθούμενο στόχο που δεν είναι τίποτε άλλο από μια δίκαιη, δημοκρατική και βιώσιμη λύση του κυπριακού προβλήματος, μέσα στα πλαίσια των συμφωνιών κορυφής, του διεθνούς δικαίου και των αποφάσεων του Συμβουλίου Ασφαλείας και της Γενικής Συνέλευσης των Η.Ε.

Όσο κι αν η κυπριακή κυβέρνηση προσπάθησε να υποβαθμίσει τις φοβερές εντυπώσεις, την απογοήτευση και τη δυσφορία που προκάλεσε σ' ολόκληρο τον ελληνοκυπριακό λαό αυτού του νησιού το περιεχόμενο της έκθεσης του State Department, το γεγονός παραμένει πως η τελευταία του έκθεση προς το Κογκρέσο των ΗΠΑ είναι εντελώς απα-

ράδεκτη, παραπλανητική και κατακριτέα. Ο πρέσβης κ. Ζαχαράκης μας είχε δεόντως προειδοποιήσει!!!!

Αλλά τι περιμέναμε εμείς όλοι οι αφελείς πώς θα περιείχε στην έκθεσή του προς το Κογκρέσο, το Υπουργείο Εξωτερικών των Η.Π.Α.; Έχουμε τόσα και τόσα παραδείγματα της αλλοπρόσαλλης πολιτικής του, που αυτό το τελευταίο της δείγμα δεν έπρεπε να μας εκπλήξει.

Δεν πρέπει να ξεχνούμε πως οι Η.Π.Α. ισχυρίζονται πως κόπτονται για τα ανθρώπινα δικαιώματα των λαών όλου του κόσμου, εξαιρουμένων βέβαια αυτών των Ελληνοκυπρίων. Η κυβέρνηση των Η.Π.Α. διαμαρτυρήθηκε έντονα για την καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων του κινεζικού λαού από την κυβέρνηση του Πεκίνου, ενώ σε άλλη περίπτωση αμερικανικά στρατεύματα εισέβαλαν στην Αϊτή για να προστατέψουν τα ανθρώπινα δικαιώματα του λαού της. Όταν όμως τα ανθρώπινα δικαιώματα των Ελληνοκυπρίων, αλλά ακόμα και εκείνα του ίδιου του τούρκικου λαού παραβιάζονται και καταπατούνται στην Κύπρο και μέσα στην ίδια την Τουρκία, τότε η αμερικανική διπλωματία εφευρίσκει πάντοτε τρόπους και μεθόδους για να δικαιολογήσει την τουρκική κυβέρνηση και να της δώσει «άφεση αμαρτιών» για όλες τις παρανομίες της και τις απαράδεκτες ενέργειες της.

Ένα τέτοιο κραυγαλέο παράδειγμα ήταν και εκείνο της τελευταίας τούρκικης

εισβολής στο βόρειο Ιράκ, και οι βομβαρδισμοί των κουρδικών χωριών και των προσφυγικών καταυλισμών των Κούρδων που βρίσκονται εκεί. Και όμως οι ΗΠΑ όπως όλοι γνωρίζουμε είχαν απαγορεύσει στα πολεμικά αεροσκάφη του Ιράκ να υπερίπτανται αυτού του χώρου, για να προστατέψει τους Κούρδους που είχαν καταφύγει εκεί. Αλλά όταν εκδηλώθηκε η τουρκική εισβολή στο βόρειο Ιράκ, στον ίδιο εκείνο εναέριο χώρο, άφησε και πάλι ανενόχλητη την Τουρκία να βομβαρδίζει ανηλεώς τους άοπλους άμαχους Κούρδους της περιοχής!!

Οι ΗΠΑ διαμαρτυρήθηκαν για το «εθνικό ξεκαθάρισμα», που έκαναν οι Σέρβοι της Βοσνίας στις περιοχές που πήραν από τους Μουσουλμάνους. Μα οι πρώτοι διδάξαντες τα περί «εθνικού ξεκαθαρίσματος» ήταν τα κατοχικά τουρκικά στρατεύματα στην Κύπρο, που εξεδίωξαν σχεδόν 200,000 χιλιάδες Ελληνοκυπρίους από τα σπίτια, τις περιουσίες και τις πατρογονικές τους εστίες. Και όμως εδώ, για ότι συνέβηκε στο άμοιρο αυτό νησί μας, δεν ακούσαμε καμιά διαμαρτυρία ούτε κι ένα απλό σχόλιο γι αυτό το θέμα από τη μεγάλη δημοκρατία, την πανίσχυρη Αμερική, και το State Department της. Εικοσιένα χρόνια αργότερα κανένας Αμερικανός αξιωματούχος της κυβέρνησης των ΗΠΑ δεν τόλμησε να αποκαλέσει «εισβολή» και «κατοχή» αυτό που στην πραγματικότητα ήταν και ακόμα είναι η επέμβαση της Τουρκίας στην Κύπρο το καλοκαίρι του 1974. Στις 3 του Ιουνίου του 1995, ο υπουργός εξωτερικών της Τουρκίας κ. Ινονού, δήλωνε θρασύτατα πώς δεν πρόκειται ποτέ να αποσυρθούν τα τουρκικά κατοχικά στρατεύματα από την Κύπρο!! Γιατί να τα αποσύρει ο άνθρωπος αφού οι ΗΠΑ δί-

νουν στη χώρα του πλήρη κάλυψη γι αυτό της το έγκλημα εναντίον της πατρίδας μας!

Το Υπουργείο των Εξωτερικών των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής δεν έχει φαίνεται αντιληφθεί την πραγματική ουσία του Κυπριακού μας προβλήματος ή μάλλον δεν θέλει να την αντιληφθεί. Για να βοηθήσω τους Αμερικανούς να αντιληφθούν το κυπριακό πρόβλημα, θα μεταφέρω στο έδαφος των Η.Π.Α. ένα παρόμοιο υποθετικό πρόβλημα/ παράδειγμα.

Σήμερα στις Η.Π.Α. οι Αμερικανοί αφρικανικής προέλευσης αποτελούν ένα μεγάλο ποσοστό του λαού αυτής της χώρας. Αν υποθέσουμε πως σε κάποια στιγμή αυτά τα αρκετά εκατομμύρια των Αφρικανοαμερικανών εξοπλιστούν με τη βοήθεια μιας ξένης δύναμης, και αποφασίσουν, με την ενθάρρυνση και προτροπή της, πως θέλουν να συγκεντρωθούν σε τρεις ή τέσσερις νότιες πολιτείες της χώρας από τις οποίες θα εκδίωκαν βιαίως όλους τους λευκούς τους κατοίκους, κάνοντας έτσι και εδώ μια «εθνική εκκαθάριση» ύστερα από την οποία θα απαιτούσαν, ξεχωριστά κυριαρχικά δικαιώματα όπως ακριβώς έκαναν στην Κύπρο τα τουρκικά στρατεύματα το καλοκαίρι του 1974. Θα το ανεχόταν αυτό η κυβέρνηση της Ουάσιγκτων;

Αυτό ακριβώς είναι που ζητούν από μας να δεχτούμε, η Τουρκία και οι Τουρκοκύπριοι, έντιμο κύριοι αξιωματούχοι του State Department, και είναι αυτό με λίγα λόγια που μας προτείνουν ως λύση του Κυπριακού προβλήματος. Είναι αυτό ακριβώς που ζητούν οι Κούρδοι στην Τουρκία και είναι αυτό που τόσο επίμονα αρνείται να τους παραχωρήσει η Τουρκία

που τόσο λυσσαλέα τους πολεμά για να μην το πετύχουν.

Έντιμοι κύριοι του State Department η ουσία του Κυπριακού προβλήματος είναι οι επεκτατικές διαθέσεις της Τουρκίας εναντίον της Κύπρου, που τέθηκαν σε εφαρμογή με την τούρκικη εισβολή στο νησί μας το 1974. Εδώ βρίσκεται η αδικία και εδώ βρίσκεται η καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων της μεγάλης πλειοψηφίας του ελληνοκυπριακού λαού αυτού του τύπου, την οποία εσείς προσποιείστε πως δεν αντιλαμβάνεστε και πως δεν κατανοείτε. Αλλά δεν είναι μόνο αυτό, διακυβεύεται εδώ το μέλλον και η επιβίωση του ελληνοκυπριακού λαού αυτού του νησιού. Εμείς ως εντολοδόχοι των προγόνων και της ιστορίας μας έχουμε καθήκον αυτή την επιβίωση να την προστατέψουμε και να την εξασφαλίσουμε για τις επόμενες γενιές μας.

Είναι θλιβερό και απογοητευτικό γιατί εμείς πιστέψαμε κάποτε στις αξίες και στα ιδανικά της δικαιοσύνης, του διεθνούς δικαίου και της δημοκρατίας, των οποίων θεωρούσαμε εσάς τους Αμερικανούς, ως τους θεματοφύλακές τους. Φρούδες αποδείχτηκαν οι ελπίδες μας και τεράστια η πλάνη μας. Μαζί μας όμως πρέπει να θλίβονται και τα Η.Ε. και όλοι οι μικροί και αδύνατοι λαοί αυτού του πλανήτη που πίστεψαν κάποτε στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής. Όταν το State Department δεν είναι σε θέση να ξεχωρίσει πού ακριβώς βρίσκονται τα πραγματικά συμφέροντα των Η.Π.Α. και κρίνει τα πάντα με το μυωπικό μόνο φακό του πρόσκαιρου συμφέροντος, που κατά τη γνώμη των λειτουργών του και του πενταγώνου, εξυπηρετεί καλύτερα

τη φίλη και σύμμαχο τους Τουρκία παρά το διεθνές δίκαιο και τη δικαιοσύνη, τότε ο κόσμος ολόκληρος πρέπει να αντικρίσει το μέλλον με δέος και ανησυχία.

Αυτές τις μέρες γνωστός συμπολίτης μας που έζησε πολλά χρόνια στην Αφρικανική Ήπειρο, πήρε ένα γράμμα από ζεύγος Αμερικανών ιεραποστόλων που είχαν κι αυτοί υπηρετήσει επί πολλά χρόνια στην ίδια με τον συμπολίτη μας αφρικανική χώρα. Τώρα ζουν στην πατρίδα τους τις ΗΠΑ. Όπως τυχαίως ο φίλος συμπολίτης μας μούδωσε να διαβάσω αυτό το γράμμα. Μεταξύ άλλων οι Αμερικανοί ιεραπόστολοι του γράφουν και τα ακόλουθα αποκαλυπτικά: «Είναι λυπηρό που σας αναφέρουμε, πως σήμερα οι ΗΠΑ έχουν χρεωκοπήσει τόσο οικονομικά όσο και πολιτικά και ηθικά. Απορούμε πως μας ανέχεται ακόμα ο καλός Θεός μας και δεν μας καταστρέφει ολοκληρωτικά όπως έκανε στο παρελθόν με τα Σόδομα και τα Γόμορα».

Ύστερα από την τελευταία έκθεση του State Department προς το Κογκρέσο των ΗΠΑ αντιλαμβάνομαι πλήρως πώς αισθάνεται το ζεύγος των Αμερικανών ιεραποστόλων, για τη σημερινή κατάντια των ΗΠΑ. Εγώ δεν έχω τίποτε να προσθέσω σ' αυτά που αναφέρουν στο γράμμα τους προς τον συμπολίτη μας φίλο τους οι Αμερικανοί ιεραπόστολοι.

Εκείνο όμως που με βασανίζει αφάνταστα, είναι το μεγάλο ερώτημα αν κάναμε ένα τεράστιο λάθος αποδεχόμενοι την ενεργό αμερικανική ανάμιξη στις προσπάθειες λύσης του εθνικού μας προβλήματος;